

ת"פ 11792/06/16 - מדינת ישראל נגד דרור בן שמואל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11792-06-16 מדינת ישראל נ' בן שמואל
לפני כבוד השופט עמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אסף כרמונה

המאשימה

נגד

דרור בן שמואל
ע"י ב"כ עו"ד תומר אגזדה

הנאשם

הכרעת דין

כללי:

1. התביעה מייחסת לנאשם עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"); תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק; תקיפת סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק.
2. התביעה טוענת כי ביום 12/11/15 בסביבות השעה 18:00 התעורר ויכוח בין הנאשם לד' מ' (להלן: "**המתלונן**"). על רקע תקיפת בנו של הנאשם ע"י בן המתלונן. המתלונן הכחיש כי שלח את בנו להרביץ לבנו של הנאשם ואף איים עליו. בוויכוח הזה נכחו אשת המתלונן ובתו.
בתום הויכוח עזב הנאשם את המקום.
3. לאחר זמן קצר חזר הנאשם לבית המתלונן קרא לו לצאת החוצה. המתלונן יצא לבדו. הנאשם איים עליו באומרו כי ירצח אותו.
4. בהמשך טוענת התביעה כי הנאשם תקף את המתלונן בכך שנגח בראשו ושניהם נפלו לרצפה. בהמשך הנאשם הרים אבן וזרק על המתלונן. האבן פגעה בראשו של המתלונן ונשברה לשניים.

5. שכנו של המתלון מקסים פרוצ'וק אשר ישב בחצרו, רץ לעזרת המתלון, תפס את הנאשם כדי שיחדל מתקיפתו. אשתו של המתלון שיצאה החוצה הכניסה אותו לביתו.
6. הנאשם ניסה להמשיך בתקיפה בכך שבעת שהשכן תפס אותו, לקח בידו אבנים ניסה לחזור לבית המתלון כדי לתקוף אותו אולם השכן מנע זאת ממנו.
7. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלון שריטות בגב וברגליים, חתך והמטומה מדממת בראשו וחבלה בעינו.
8. הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי הותקף על ידי המתלון והגן על עצמו.

מהלך הדין:

9. במהלך הדין העידו בפניי מטעם התביעה המתלון, אשתו ושכנו של המתלון מר מקסים פרוצ'וק. כמו כן הוגשו מסמכים ותעודות שתוכנם יפורט בהמשך.
- הנאשם העיד להגנתו. מטעם הנאשם הוגשו תמונות, סרט שמתאר את זירת האירועים וכן הודעות המתלון ורעייתו לצורך הפניה לסתירות בין הודעותיהם במשטרה לבין עדויותיהם בפניי.
10. הסנגור המלומד הצביע על מחדלי חקירה וטען כי המשטרה לא איתרה ולא תפסה מצלמות אבטחה מן האזור. כמו כן טען הסנגור כי המשטרה לא חקרה את בת המתלון שהייתה עדה לאירוע.
11. הסנגור טען כי יש במחדלי החקירה כדי לגרום נזק ראייתי למרשו וביקש לזכותו נוכח הנזק הראייתי שנגרם.
12. חלק לא מבוטל מן העובדות בתיק זה הן מוסכמות. היו שתי תקריות בין ילדי המתלון וילדי הנאשם. בתקרית הראשונה המתלון טען בפני הנאשם כי בנו איים על בנו והנאשם הבטיח לטפל בזה.
13. בתקרית השנייה הנאשם טען כי בנו הגדול של המתלון היכה את בנו.
- הנאשם בא לביתו של המתלון וניסה לברר את פשר הדברים. במהלך השיחה הראשונה ביניהם המתלון אמר שיטפל בנושא וכשהנאשם חזר ושאל מדוע הדבר קרה השמיע איומים כלפיו.

14. לאחר השמעת אותם איומים היה נתק מסוים בין הצדדים. קיימות גרסאות שונות לגבי משך הנתק שיפורטו בהמשך.
15. קיימת מחלוקת לעניין הדרך בה נגרמה פציעתו בעין של המתלון. הנאשם טוען כי המתלון ניסה לנגוח בו והוא הוריד את ראשו ואז המתלון נפגע בעינו. לעומת זאת טוען המתלון כי הנאשם פגע בו בבלוק.
- אין מחלוקת כי בחצרו של הנאשם היו בלוקים כיון שהוא ביצע עבודות בנייה בחצרו.
16. אין מחלוקת כי בסוף התקרית השכן מקסים משך את הנאשם שהיה מעל המתלון ואשת המתלון משכה אותו לכיוון הבית.
17. אין מחלוקת כי הנאשם נטל לידי אבנים אחרי שמקסים משך אותו וכן אין מחלוקת כי מקסים הוציא מידי את האבנים.
- הנאשם טען כי נטל אבנים כיון שהמתלון לקח בלוק וחשש ממנו.

הערכת העדויות:

18. המתלון עשה עלי רושם אמין. הוא לא הסתיר את עברו הפלילי את העובדה שהשמיע איומים כלפי הנאשם וגם את תסכולו בכך שלא הצליח להחזיר מכות לנאשם.
- המתלון ציין כי הנאשם טען בפניו שהוא שלח את בנו להרביץ לבן שלו. המתלון הגיב כי לא עשה כך והבטיח שיטפל בנושא. כאשר חזר הנאשם על טענתו השמיע המתלון איומים.
19. בשלב זה עזב הנאשם את המקום והמתלון חזר לביתו. כעבור זמן קצר קרא לו הנאשם שוב לצאת החוצה. לאחר שיצא, הנאשם נתן לו מכה בראש עם בלוק ובהמשך נתן לו מכה נוספת.
- המתלון שלל מכל וכל את טענת הנאשם לעניין ניסיונו לנגוח בו.
- העד מסר כי נפל לארץ וכי בשלב זה שכנו מקסים הפריד ביניהם ואשתו משכה אותו לבית.
20. המתלון פונה לבית חולים וולפסון. מהתעודה הרפואית ת/1 וכן מהתמונות שהוגשו ת/2 עולה כי למתלון פגיעה ממשית בעין שמאל, שריטות בברך ימין, שריטה מדממת בגב מתחת לכתף ימין, פגיעה במצח צד שמאל, סימני דם בחולצה מאחורה עם סימן בולט מעל הפגיעה באזור הכתף הימנית, תחבושת על הקרקפת פגיעה בזרוע שמאל.

21. המתלונן לא ייחס את כל הפגיעות לנאשם וציין כי הוא קיבל שתי מכות חזקות מהנאשם בראש כי יתכן ונגרמו לו פגיעות נוספות כתוצאה מנפילתו.

22. אשת המתלונן ציינה כי בנה שהיה אז בן 14 הרביץ לבנו של הנאשם. הנאשם בא לביתם וטען בפני בעלה כי הוא שלח את בנו להרביץ לבן שלו.

העדה מסרה כי התנצלה בפני הנאשם והבטיחה כי זה לא יקרה שוב.

העדה מסרה כי הנאשם עזב וכעבור כמה דקות חזר ודיבר בחוץ עם בעלה. העדה מסרה כי בשלב זה לא יצאה מביתה. כעבור זמן מה יצאה החוצה וראתה את בעלה זב דם. היא משכה את בעלה לתוך הבית.

בחקירתה הנגדית מסרה העדה כי לא יכלה להתקשר לבנה כיוון שהטלפון שלו נגנב מספר ימים לפני האירוע. היא ציינה כי ההיכרות שלה עם השכן מקסים היא היכרות שטחית וציינה כי ראתה את מקסים מפריד בין הנאשם לבעלה.

העדה מסרה כי זמן קצר אחרי האירוע הגיע אדם אליהם הביתה וביקש לסגור את העניין בלי לערב משטרה.

23. העד מקסים פרוצ'וק, שכנו של המתלונן ציין כי עישן סיגריה בחצרו הגובלת לחצר המתלונן. הוא שמע צעקות: **"...לא התערבתי עד שזה לא הגיע למצב שהם התחילו לריב מכות. הם התחילו להתגלגל על הרצפה אז התערבתי..."**.

"...ראיתי את ד' פצוע, חבול בראש ויורד לו דם, אשתו מושכת אותו לכיוון הבית שלא ימשיכו לריב ואני באותו זמן משכתי את הבחור כדי להפריד ביניהם...".

24. בהמשך מציין העד כי הנאשם נטל אבנים מערוגת אבנים שבחצרו: **"...לקחתי לו את האבנים מהידיים הוא לא נרגע היו צעקות של איומים מצד של הנאשם, ד' היה כל כך חבול שלא היה במצב של לאיים על מישהו..."**.

25. העד מציין כי כרבע שעה מאוחר יותר: **"...בא בחור ללבן את העניינים, בא לבדוק שד' לא מגיש תלונה או הולך למשטרה..."**.

"...חבר של התוקף הגיע ופנה לאשתו של ד', שמעתי את השיחה...".

העד מסר כי מצלמות האבטחה שלו לא מכסות את זירת האירוע.

הוא מסר כי המצלמות קלטו את נטילת האבנים בחצרו אך המשטרה לא באה לקחת את סרטי

האבטחה.

26. בחקירתו הנגדית מסר העד כי בתו של המתלון יצאה מהבית אחרי שהתוקף הלך.
27. העד מקסים עשה עלי רושם אמין. התרשמתי כי עד זה תיאר במדויק את ההתרחשויות מהרגע שהתערב בנעשה.
- מדברי עד זה ניתן ללמוד כי הנאשם היה זועם ותוקפני וניסה לחזור ולתקוף באבנים גם לאחר שהרוחק מהמתלון. עד זה מסר כי הנאשם גם השמיע איומים אך לא פירט את תכנם לכן החלטתי שלא להסתפק בדברים אלה לצורך הרשעתו של הנאשם בעבירת איומים.
- כמו כן ניתן ללמוד מדברי עד זה כי בתו של המתלון לא הייתה מחוץ לבית בשלב זה.
- העד גם שמע את השיחה של האדם שביקש להסדיר את העניין מבלי לערב את המשטרה.
28. גרסת הנאשם עשתה עלי רושם בלתי אמין. לנאשם הייתה סיבה טובה לכעוס על המתלון כשסבר כי המתלון שלח את בנו בן ה-14-15 להכות את בנו הקטן.
- לעניין חזרתו של הנאשם לזירה אחרי ניתוק המגע בין הצדדים, אני קובע כי גרסתו שהתרחק 3-5 מטרים וחזר אינה גרסה אמינה.
- כשהנאשם שב למקום הוא נאלץ לקרוא למתלון לצאת החוצה.
- לעניין זה אני מעדיף את גרסת המתלון ואשתו לפיה עבר זמן הנמדד בדקות בין השלב הראשון והשני של האירוע.
29. בהודעתו ת/3 הסתיר הנאשם את העובדה כי לאחר האיומים המתלון עזב את הזירה ושב לביתו. הוא ניסה ליצור את הרושם כי מיד אחרי האיומים המתלון נגח בו.
- גרסה זו היא שקרית ויש בה ניסיון להסביר את הפגיעה הקשה שנגרמה למתלון בפניו.

מחדלי חקירה:

30. היה מקום לוודא כי לא קימות מצלמות אבטחה שתיעדו את הזירה. נושא זה עלה בתיקים רבים על כן רצוי לקבוע הנחיות ברורות להסדרת הנושא.
- נוכח דברי העדים המהימנים עליו לעניין שטחי הכיסוי של המצלמות בזירה לא מצאתי כי יש באי בחינת

הנושא ביסודיות כדי להשפיע על התוצאה.

31. המשטרה לא חקרה את בתו בת ה- 17 (בעת האירוע) של הנאשם. הבת הייתה נוכחת לפחות בחלק הראשוני של האירוע.
- היא יכלה לשפוך אור נוסף לפרק הזמן שחלף בין האירוע הראשון לשני ואולי לדברים שקדמו לתקרית בין הצדדים.
32. נוכח ממצאי המהימנות שקבעתי לפיהם הבת לא הייתה נוכחת בתקרית האחרונה, לא מצאתי כי יש בהחלטה שלא לחקור אותה כדי להשפיע על תוצאת התיק.
33. הנאשם רצה להמשיך ולתקוף את המתלון גם אחרי שהורחק ממנו ולמרות הפגיעות המשמעותיות שנפגע. הנאשם אישר ב- 3/ת כי הוא הפיל את המתלון לרצפה לאחר שזה נפגע בפניו לכן הוא גם אחראי לפגיעות שהמתלון נפגע כש"התגלגל" כדבריו על הרצפה.
34. לעניין האיום המוזכר בכתב האישום לא הובאו ראיות מספיקות להוכחת האיום.

סיכום:

34. נוכח ממצאי המהימנות שקבעתי ולאחר שבחנתי את טענות הסנגור המלומד לעניין מחדלי החקירה, אני קובע כי המאשימה הוכיחה במידת הוודאות הדרושה במשפט פלילי את המעשים המיוחסים לנאשם למעט האיומים.
35. התוצאה הינה כי הנאשם מורשע בעבירות של תקיפה ותקיפה חבלנית המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' טבת תשע"ט, 11 דצמבר 2018, במעמד הצדדים